

KIES SAMEN MET GOD

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, vorige week was de bijbelverkondiging gewijd aan het maken van de juiste keuze indien wij het eeuwige leven willen beërven. Zie "[KIES voor het eeuwige leven](#)". Deze week wil ik nogmaals op dit thema ingaan aan de hand van het bekende verhaal over de bouw van de stad Babel en haar toren en dan met name over de verkeerde keuzes en beslissingen die de mensen toen maakten. Keuzes en beslissingen zonder vooraf God te raadplegen met als gevolg dat Hij een spraakverwarring zond.

Het verhaal staat beschreven in het boek Genesis, volgens de Griekse betekenis het "*boek der wording*", volgens de Hebreeuwse betekenis het "*boek van het begin*". Dit leert ons onder andere, dat ál het slechte waarmee de mens nú te maken heeft, reeds in de kiem in het boek Genesis terug is te vinden. Ik beveel u daarom van harte aan om aandacht te schenken aan de geestelijke achtergronden en schaduwbeelden van dit verhaal. De betekenissen van de namen zullen ons daarbij veel onthullen.

Gen. 11:1-2,4 – *"En de ganse aarde was van enerlei spraak en enerlei woorden. Maar het geschiedde, als zij tegen het oosten togen, dat zij een laagte vonden in het land Sinear; en zij woonden aldaar..... En zij zeiden: Kom aan, laat ons*

voor ons een stad bouwen, en een toren, welks opperste in den hemel zij, en laat ons een naam voor ons maken, opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden!" Volgens het eerste vers spraken de mensen op de hele aarde één en dezelfde taal. Zou het niet geweldig zijn als wij mensen één en dezelfde taal zouden spreken? Hoeveel misverstanden, onenigheden en oorlogen zouden er niet worden voorkomen tussen de volkeren onderling of bijvoorbeeld in onze gemeenten?

Maar daar kwam verandering in! En het begon met de beslissing om in het land Sinear in de laagte te gaan wonen.

Het woordje "*laagte*" komt van het Hebreeuwse "*bikah*" (בקעה), dat "*vallei, vlakte*" betekent. Maar "*bikah*" (בקעה) komt van het werkwoord "*bakah*" (בקע), dat "*in stukken breken, openscheuren, opensplijten, kloven*" betekent. Dit leert ons, dat in geestelijke zin de onderlinge eenheid werd verbroken. De aanleiding (maar we zullen straks zien, dat er zelfs nog een diepere achtergrond was) voor het verbreken van de onderlinge eenheid en de later door God gezonden spraakverwarring werd gelegd door de verkeerde beslissing om in Sinear in de laagte te gaan wonen. Het was een verkeerde beslissing! Want God werd blijkbaar niet geraadpleegd, terwijl wonen in de "*laagte*" in schaduwbeeld wijst op een gebrek aan aanbidding van de Allerhoogste God. Ps. 24:3 – *"Wie zal klimmen op den berg des HEEREN, en wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid?"*

En waarom kon men de Allerhoogste God niet meer aanbidden? Dat blijkt uit de betekenis van de naam Sinear. "*Sinear*" (שניער) betekent volgens sommige bijbelonderzoekers "*de wacht (het waken) over een slaper*". Met andere woorden, blijkbaar waren de mensen geestelijk in slaap gevallen.

Als de mens God niet meer kan aanbidden en dus niet meer in gemeenschap met Hem verkeert, zullen al zijn verdere keuzes en beslissingen vervolgens meestal verkeerd zijn. De mensen in Babel wilden een stad bouwen en ook een hoge toren, die tot in de hemel moest reiken. Zij wilden zich een naam verwerven, dat wil zeggen bekendheid verwerven, omdat zij bang waren over de aarde verstrooid te worden. Maar zij namen deze beslissing wederom zonder vooraf God te raadplegen.

Indien zij God wél zouden hebben geraadpleegd, dan zouden zij van Hem hadden vernomen dat Hij hiermee niet zou kunnen instemmen. Want had God niet aan de mens juist de opdracht gegeven om de aarde te vervullen en te onderwerpen?

Gen. 1:28 – *"En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!"*

De beslissing om een stad te gaan bouwen en daar voortaan te gaan wonen, werd genomen omdat men op de bescherming van de muren van die stad rekende. Men wilde dus niet meer op Gods bescherming vertrouwen. Het woord “stad”, in het Hebreeuws “*ier*” (עִיר), betekent “*een plaats beschermd door wachtlopers of door te waken*”.

De zinssnede in Gen. 11:4: “*Kom aan, laat ons een stad bouwen*” luidt dus eigenlijk “*Kom, laten we in een plaats beschermd door wachtlopers gaan wonen*”. Men vertrouwde dus niet meer op God. God had de mens niet de opdracht gegeven om in steden te gaan wonen. Neen, Hij zei dat de aarde moest worden vervuld en onderworpen en uiteraard rekende Hij erop dat de mens Hem zou vertrouwen.

De beslissing van de mensen van Babel om een hoge toren te bouwen, waarvan de top tot in de hemel zou reiken, heeft eveneens een geestelijke achtergrond. Want het duidt erop dat de mensen God in de hemel in eigen kracht wilden bereiken. Het wijst daarom ook op valse aanbidding.

Nadat de mensen de geestelijke leegte van het gebrek aan aanbidding van God (door het wonen in de laagte) begonnen te ervaren, waardoor zij ook niet meer op Hem vertrouwden, zochten zij nu op de verkeerde manier en in eigen kracht gemeenschap met God.

Maar voor ieder die Hem zoekt, is echter Jezus' uitspraak in Joh. 14:23 de weg: “*Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken.*” Wie Gods Woord bewaart en gemeenschap met Hem zoekt, zal Hem vinden, want Hij komt dan in het hart wonen. In eigen kracht zal de mens nooit in de hemel kunnen komen. Alleen het Verzoeningsoffer van Jezus Christus en de liefde voor Hem brengt ons in de hemel.

Het is overigens nog maar de vraag of het verlangen naar gemeenschap met God (het bereiken van de hemel) de overwegende reden was om voor zich een stad en een hoge toren te bouwen. Want Gen. 11:4 leert ons ook, dat men voor zichzelf een naam wilde maken. Men zocht beroemdheid. Waarschijnlijk zal het verlangen naar gemeenschap met God slechts bijzaak zijn geweest en zullen de gevoelens van hoogmoed hebben overheerst. Maar Jezus leert ons wat anders. Matt. 23:12 – “*En wie zichzelf verhogen zal, die zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, die zal verhoogd worden.*”

Waarom namen de mensen van Babel steeds weer de verkeerde beslissingen? Beslissingen waarin God niet werd gekend? Begon alles met hun besluit om in de laagte te gaan wonen? Of was er wellicht een nog diepere oorzaak? Ik denk dat we moeten zoeken naar de aanwezigheid van een verborgen kiem in hun levens. Het boek Genesis betekent immers “*begin, wording*”. Zo zal er ook in onze eigen geestelijke levens vaak sprake zijn van een verborgen oorzaak, wanneer wij steeds weer dezelfde obstakels ervaren of dezelfde fouten maken. De Here Jezus Christus adviseert ons daarom om het geestelijke leven op het juiste fundament te bouwen, namelijk op de Steenrots (Jezus Christus) en dus niet op zandgrond (Matt. 7:24-27, Luk. 6:47-49). Wie zijn geestelijk huis op zandgrond bouwt, zal vroeg of laat het debacle van het ineensinken van dat huis ervaren. Als de grondslag van je geestelijke leven verkeerd is, zul je beslist op een zeker moment de Heiland gaan negeren. De mensen van Babel betrokken God niet in hun besluiten, zodat we ons kunnen aanvragen of het fundament van hun geestelijke leven wel juist was.

Wie was eigenlijk de persoon die de aanzet gaf tot het bouwen van de stad? Wie was de stichter van de stad Babel? Dat was Nimrod, de zoon van Cusch (Gen. 10:8-10a). Cusch was een zoon van Cham, die weer een zoon van de rechtvaardige man Noach was.

Met Cham begon alles! In hem lag de verborgen kiem van het falen van de mensen van Babel. In hem was zonde verborgen. Broeders en zusters, bedenkt u wederom dat Genesis het boek der wording is. Cham had er een behagen in gehad om zijn vader Noach naakt te zien, waarna hij door zijn vader werd vervloekt. In Gen. 9:18-25 kunt u dat lezen. Terwijl de Statenvertaling haast klinisch constateerde, dat Cham zijn vaders naaktheid “zag”, vertelt de Amplified Bible dat hij “*glanced and saw*”. Dat wil zeggen, dat hij “*vluchtig even een blik*

wierp, dat hij snel even vanuit een ooghoek keek en zag". Cham's nieuwsgierigheid was zo groot, dat hij de vleselijke verleiding niet kon weerstaan en snel even naar zijn naakte vader keek. Vervolgens maakte hij zijn broers er op attent. Dit was het begin van de geestelijke afval! En uit deze bloedlijn kwam Nimrod voort, de stichter van de stad.

Nieuwsgierigheid naar onreinheid is ook het grote gevaar voor de kinderen Gods in deze moderne tijd, waarin de zonde welig tiert, met name de zonden van immoraliteit, pornografie, overspel, bestialiteiten en noem verder maar op. Zelfs zonder dat we het in de gaten hebben, worden onze ogen langzaam maar zeker vergiftigd. Het is inmiddels bijvoorbeeld heel normaal geworden, dat reclames voor gewone doorsnee produkten worden geflankeerd door halfnaakte, wulpse dames. Het zogenaamde "functionele bloot" in doorsnee televisieseries is alom geaccepteerd. Iets later op de avond wordt de ene baggerproductie na de andere de huiskamer ingeslingerd. Op vele magazines prijkt op de omslag een halfnaakte dame. Op de stranden weet men haast niet meer waarheen te kijken. Broeders en zusters, onreinheid is nu heel normaal geworden! En wie niet voortdurend alert is, laat ongemerkt zijn ziel door de satan vergiftigen.

De naam "*Cham*" (חַם) betekent "*heet, hitte, bruin*". Cham werd verteerd door het vuur van zijn vleselijke begeerten en lusten. Daarom was hij niet meer blank en rein van hart. Maar zijn hart was ook niet pikzwart, want hij keek immers slechts even vanuit zijn ooghoek naar zijn naakte vader.

De betekenis echter van de naam van Cham's zoon "*Cusch*" (כּוּשׁ) is wél "*zwart, zwartheid*". Dit leert ons, dat wanneer wij niet resoluut afkappen met het toelaten van het geringste sprankje onreinheid en vleselijkheid in ons hart, er een verdere groei van onreinheid zal plaatsvinden. Wie het vlees in zijn leven toelaat en laat regeren, zal uiteindelijk een zwarte ziel krijgen, geestelijk sterven en het eeuwige verderf binnengaan.

Rom. 8:5-8,12-13 – "*Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is. Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede; Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet. En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.....*
Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven."

Door voortdurend in het vlees te leven en hierin te volharden, worden wij rebellen en opstandelingen tegen God. Dit zien wij in schaduwbeeld ook in de betekenis van de naam van Nimrod, de zoon van Cusch. Nimrod was de uiteindelijke stichter van de stad Babel en de zure, oneetbare, wormstekelige vruchten van het leven in het vlees werden zowel in zijn daden als in zijn naam zichtbaar. Want "*Nimrod*" (נִמְרוֹד) betekent "*rebel, opstandeling*" en één van zijn liefste bezigheden was blijkbaar het jagen (naar vlees). Leest u maar Gen. 10: 8-10. Toen hij vervolgens een stad met de naam Babel stichtte, werd daarmee de geestelijke afdwaling van God volledig.

Broeders en zusters, wie Nimrod's eigenschappen bezit, zal God écht niet om raad vragen bij het nemen van zijn of haar beslissingen. De gevolgen van de onjuiste keuzes zullen echter meestal desastreus zijn. Want de betekenis van de naam "*Babel*" (בָּבֶל) is dan ook "*verwarring, poort der (af)goden*". De verwarring werd compleet toen God als straf voor de hoogmoed om ook nog een toren tot in de hemel te willen bouwen een spraakverwarring zond. De mensen begrepen niet meer, wat zij elkaar wilden duidelijk maken en tevens werd Babel de bakermat van de afgoderij en rebellie tegen God (Jer. 51:1).

Gen. 11:5-9 – "*Toen kwam de HEERE neder, om te bezien de stad en den toren, die de kinderen der mensen bouwden. En de HEERE zeide: Ziet, zij zijn enerlei volk, en hebben allen enerlei spraak; en dit is het, dat zij beginnen te maken; maar nu, zoude hun niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben te maken? Kom aan, laat Ons nedervaren, en laat Ons*

hun spraak aldaar verwarren, opdat iegelijk de spraak zijns naasten niet hore. Alzo verstrooide hen de HEERE van daar over de ganse aarde; en zij hielden op de stad te bouwen. Daarom noemde men haar naam Babel; want aldaar verwarde de HEERE de spraak der ganse aarde, en van daar verstrooide hen de HEERE over de ganse aarde.”

Broeders en zusters, de mensen wilden samen bij elkaar in een stad wonen, regelrecht tegen God in, Die wilde dat de mensen de gehéle aarde zouden vervullen. Door echter een spraakverwarring te zenden, dwong God hen alsnog om te verhuizen naar andere delen in de wereld. Maar voortaan gepaard gaand met voortdurende, onderlinge miscommunicatie. Verwarring ligt op de loer als wij bij het maken van onze plannen geen rekening met God houden. Daarbij wordt ons hart een open poort voor allerlei afgoden. En als wij in Gods ogen een stap te ver gaan, zal Hij ons tegenhouden met alle vervelende consequenties van dien. Laten we daarom zorgen voor een rein leven in heiligmaking en aanbidding van Hem, Die Zijn kostbare Bloed voor ons stortte aan Golgotha's kruis. Als wij Hem blijven volgen met een vurig hart, zullen wij Hem vanzelfsprekend eerst raadplegen voordat wij beslissingen nemen en keuzes maken. Het is zo uitermate belangrijk dat wij ons leven (ons huwelijk, ons gezin, onze carrière, onze toekomst, ons persoonlijke geestelijke huis) samen met Jezus opbouwen. Want Hij is het Fundament van het leven van elke gezonde christen.

Broeders en zusters, ik wil graag nog enkele schriftgedeelten met u lezen, waaruit blijkt hoe God er aan hecht, dat wij Hem in ál onze beslissingen raadplegen. Dat vindt Hij fijn! En wij als kinderen van God de Vader begrijpen dit. Het is vanzelfsprekend dat een vader het fijn vindt om door zijn kinderen te worden geraadpleegd. Dan voelt hij zich geëerd. Maar in deze schriftgedeelten staat ook met name Gods waarschuwing geschreven! Onze eigen plannen kunnen worden gedwarsboomd door God die Zelf de duur van ons leven bepaalt.

Jak. 4:13-16 – “Welaan nu gij, die daar zegt: Wij zullen heden of morgen naar zulk een stad reizen, en aldaar een jaar doorbrengen, en koopmanschap drijven, en winst doen. Gij, die niet weet, wat morgen geschieden zal, want hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt, en daarna verdwijnt. In plaats dat gij zoudt zeggen: Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zo zullen wij dit of dat doen. Maar nu roemt gij in uw hoogmoed; alle zodanige roem is boos.”

Luk. 12:16-21 – “En Hij zeide tot hen een gelijkenis, en sprak: Eens rijken mensen land had wel gedragen; En hij overleide bij zichzelf, zeggende: Wat zal ik doen, want ik heb niet, waarin ik mijn vruchten zal verzamelen. En hij zeide: Dit zal ik doen; ik zal mijn schuren afbreken, en grotere bouwen, en zal aldaar verzamelen al dit mijn gewas, en deze mijn goederen; En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel! gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust, eet, drink, wees vrolijk. Maar God zeide tot hem: Gij dwaas! in dezen nacht zal men uw ziel van u afeisen; en hetgeen gij bereid hebt, wiens zal het zijn? Alzo is het met dien, die zichzelf schatten vergadert, en niet rijk is in God.”

Broeders en zusters, deze teksten spreken voor zich! Bouwt u daarom uw leven samen met God de Vader op. Voor honderd procent en niet selectief! Niet alleen tot Hem bidden als u Hem écht nodig hebt, bijvoorbeeld voor een riskante, lange vliegreis of een gevaarlijke operatie. Neen, vraag Zijn raad ook voor de kleine dingen in het leven. Onze eerste vraag moet altijd zijn: “Heer, wat wilt U dat ik doen zal!” (Hand. 9:6). Mijn lieve echtgenote had altijd de gewoonte om zelfs met de kleine dingetjes bij de Vader te komen. En altijd weer gaf Hij uitkomst en advies. Wie de Vader zelfs in die kleine dingetjes raadpleegt, zal een intense gemeenschap met Hem gaan ervaren en Hem als een liefhebbende Vader leren kennen. Hij of zij zal ook de werking van de Heilige Geest leren kennen en verstaan, zoals ook de apostel Paulus! In Hand. 20 en 21 kunnen we lezen over zijn afscheid van de gemeente van Efeze. Want de Heilige Geest had hem gezegd om naar Jeruzalem te gaan, ondanks de verdrukkingen die hij zou moeten meemaken (Hand. 20:22-24 en 21:10-15). Paulus gehoorzaamde aan de stem van de Heilige Geest en ging! Omdat Hij Jezus méér liefhad dan

zijn eigen leven. En we weten dat Paulus in Jeruzalem gevangen werd genomen en naar Rome gestuurd waar hij uiteindelijk zou worden geëxecuteerd.

Geliefde broeders en zusters, het is mijn diepe verlangen dat u en ik zullen leren om God de Vader in alles te raadplegen en Zijn wil te doen. Zodat wij ook hiérin een beeld van Jezus mogen worden, een schijnend licht in deze duistere wereld.

Joh. 4:34 – *“Jezus zeide tot hen: Mijn spijs is, dat Ik doe den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbrengende.”*

Joh. 5:19 – *“Jezus dan antwoordde en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij den Vader dat ziet doen; want zo wat Die doet, hetzelfde doet ook de Zoon desgelijks.”*

Moge de Heiland u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.